САМОДОПОМОГА

ЕКОНОМІЧНО - КООПЕРАТИВНИЙ КВАРТАЛЬНИК

SELF - HELP

862 Main St., Winnipeg 4, Man.

A UKRAINIAN QUARTERLY OF COOPERATION AND ECONOMY

РІК VI. ГРУДЕНЬ, 1962, ВІННІПЕГ, МАН. — DECEMBER, 1962, WINNIPE, MAN. ЧИСЛО 2 (18).

Основа руху кредитових спілок

Кооперативний словник не має слова „зиск". Це тому, що жадна кооператива не є призначена для роблення зиску. Терміном „зиск" („профит") покористовуються тільки ті торговельні, фінансові та інші підприємства, для яких зиск є головною ціллю.

Але нерідко чуємо запитання членів наших кредитових кооператив до управи: А який зиск мала наша кредитівка цього року?

Це питання є недоречне, але воно також показує, як багато членів наших кредитівок не розуміє характеру, завдання і цілі своєї кооперативи. Для них кооперативна кредитова спілка — це фінансова організація, що має робити зиск. Вони не розуміють основ кредитової кооперації. А як може успішно розвиватись така кредитівка, що має необізнаних членів із кооперативним кредитовим рухом?

Що ж це таке кооперативний кредитовий рух?

Як загальний кооперативний рух, так і кооперативний кредитовий рух викликала потреба **„свої справи берім у свої руки"**, іншими словами: не даваймось далі використовувати тим, що хочуть визискувати нас.

Кредитова кооператива — це **оборона людей перед лихвою і фінансовим визиском.** Головним завданням руху кредитових спілок є **фінансова послуга їхнім членам.** Організуємось у кредитові спілки, щоб служити і помагати собі взаємно — вкладами своїх ощадностей і випозичуванням із фонду вкладів на конечні потреби. В жадному випадку кредитівка не може діяти як добродійна, харитативна організація, ані як фінансова організація для роблення зиску.

Кредитова кооператива це в першу чергу **щаднича спілка.** Члени вкладають там свої ощадности, відкладають гріш на якусь добру ціль, нп., на вихову і вивінування дітей, на купівлю мешкань, речей і на інші будучі потреби або вигоди. В той спосіб член помагає собі і помагає тим членам, що поважних щадничих вкладів не можуть мати, але потребують позички.

Для забезпечення більших позичок кредитові спілки звичайно беруть заставу (моргедж) від позичковця або його ручителів. Але найліпшою запорукою для кредитівки завжди є **бездоганний характер члена**, що бере позичку. Також кредитові спілки звичайно асекурують всі позички на випадок смерти або непрацездатности членів-позичковців. Така асекурація не лише забезпечує несплачені позички від пропажі, але й звільняє сім'ю померлого або непрацездатного члена-позичковця від сплачування решти позички. Асекурацію з умірковано оплатою дістають кредитівки в Товаристві Взаємного Обезпечення (Мютюал Инсюренс Сосаєти) при Крайовій Асоціяції Кредитових Спілок (Кредит Юніон Нешонал Ассосіейшен„ КЮНА в ЗДА — або в Канаді в Кооператів Лайф Інш.").

Фінансова кредитова установа чи корпорація, що має на цілі здобувати якнайбільший зиск із капіталу, не дбає, хто той капітал вкладає, хоч дуже докладно прослідкує аплікантів за позичками, при допомозі спеціяльних дослідчих аґенцій. Зате кооперативна кредитова спілка звертає особливу увагу на характер людини, що вносить членську аплікацію. Бо головною ціллю кредитівки є якнайкраще наладнання **взаємної самодопомоги** членства, а не роблення зиску з капіталових операцій.

Без кооперативно свідомого і відданого **членського активу** й такої ж **дирекції** й **адміністрації (управи)** життя кредитової спілки є завжди дуже коротке. А ці три елементи в кредитівці є так тісно пов'язані з собою, що як один із них недомагає, то небезпечно хворіє весь організм кредитівки.

ЗАПАМЯТАЙТЕ ДАТУ!

Двадцятьчетверті Річні Загальні Збори Карпатії вже в стадії підготовки й **мають відбутись в пятницю, 22 лютого, 1963 року,** в авдиторії УНО, 935 Мейн Стріт.

Коротка програма — багаті звіти — добрі дивиденди — цікаві вибори — гостинне прийняття.

На загальних зборах кінчають свій речинець урядування: з дирекції: Д. Корнел; члени кредитового комітету: Іван Вахняк, Микола Одайський; члени ревізійної комісії: Іван Байрак, Михайло Подворняк.

ЗА ГОСПОДАРСЬКУ РІВНОВАГУ

Усі ми разом і кожен з нас зокрема — не лише мільйонери, великі капіталові підприємства чи банки — можемо причинитися до фінансової рівноваги, то є задержати варість доляра і цін на товари та всякі продукти на певному тривалому рівневі. В який спосіб? — Посилити купчу силу широких кіл при помочі кредитової кооперації.

В кредитових спілках не можемо випускати нових грошей в обіг — як це роблять банки. Ми лише збираємо ощадности між членами і даємо можливість тим членам, що потребують кредиту позичати в себе, чи пак один від одного. Щадникам ми щороку приписуємо відсотки і цим скріплюємо їхню купчу силу. Ті, що позичають в нас, платять умірковані відсотки. Вони купують все за готівку й вигіднішу ціну та не платять зайвих коштів кредиту і в цей спосіб поліпшують свій фінансовий стан.

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

УСІМ НАШИМ ЧИТАЧАМ, ЧЛЕНАМ КАРПАТІЇ І ВСІМ ДРУЗЯМ БАЖАЄМО

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Дирекція й Управа „Карпатії" і Редакція „Самодопомоги".

Бюджет і... освіта

Думки під Новий Рік

Різдво і Новий Рік — це свята, які пригадують нам не тільки про родинні та релігійні святкування, але також й те, що в наших кооперативних установах закінчився діловий рік, більш, або менш важкої праці, а разом із тим треба намітити плян роботи на наступний рік.

Кооперація, а зокрема кредитова, знайшла в Канаді для себе пригожий ґрунт, але цей ґрунт вимагає постійної обробки, щоб зерно кооперативної ідеї мало добру почву для свого кільчення і росту.

З початком року майже всі наші кооперативи намічують собі плян праці, довго дискутують над бюджетом, але здебільша забувають про освідомно-кооперативну працю, про просвіту й духовий поступ своїх членів.

Може не всі ми здаємо собі з того справу, що дорога до кооперативної мети дуже важка. Дуже легко кожному з нас включитися у господарське життя індивідуально— кожний мусить десь працювати, щось робити, а працює звичайно там, де більше платять, або де має більший зиск — зате важче організувати і пускати в один господарський рух більший гурт осіб, громаду, або цілий нарід в ім'я загально-суспільного, чи національного добра.

До цієї праці треба вже знання, свідомости, ідейної настанови й віри. **Кооперація — це об'єднання людей! Об'єднання добровільне, основане на розумінні й співпраці.** Чим члени в кооперативі культурніші, тим ця кооператива сильніша, краща і тим скорше та краще виконуватиме вона своє статутове завдання.

І тому ми, кооператори, мусимо бути **передбачливі** і думати не тільки про наше „сьогодні", але й про наше „завтра"; не тільки про матеріяльні успіхи, про кількість членів, про білянсову надвишку, про бюджет, але й про просвітню працю серед членства, щоб поправити його якість.

Основною прикметою людської культури, цивілізації й поступу є саме: **передбачливість.** У господарському світі вона називається пляном праці і бюджетом.

Примітивні люди не вміють передбачати, не вміють плянувати, ані складати бюджетів і... тому вони примітивні.

Щоб бути носієм кооперативних ідей, носієм просвіти, культури й поступу, не вистачає мати тільки саме знання — треба мати ще **охоту** працювати для наміченої мети та вірити в успіхи цієї праці.

Бо що ж таке просвіта, культура, поступ?

Це не є щось готове, як хліб, м'ясо чи гроші, що може один одному передати. Це навіть не є знання набуте в школі.

Просвіта й культура — це постійний вияв нашого духового життя, це послідовний крок наперед у нашому духовому розвитку. **Це знання, праця й віра разом.**

Кооперація, яка поставила свою ставку на людину, яка хоче в кожній людині бачити **громадську людину,** що любила б не тільки себе, але й свого ближнього, свою громаду, свій нарід, свою державу, мусить дбати, разом із іншими громадськими установами, про освіту цієї людини.

І тому варто на передодні Нового Року над цим питанням призадуматися, не тільки провідникам кооператив при укладуванні пляну праці й бюджету на найближчий діловий рік, але й поодиноким членам, які можуть і хочуть стати носіями кооперативної ідеї, пропагаторами кооперативного руху серед нашого громадянства в Канаді та тим причинитися не тільки до росту нашої національної духової й господарської сили, але до росту й сили цілої Канади.

Андрій Качор

КООПЕРАТИВА В АВСТРАЛІЇ

У Сиднеї нещодавно відбулися загальні збори фінансово-кредитової кооперативи „Дністер". Кооператива діє чотири роки й ще не встигла придбати великої кількости членів. Швидкому розвиткові кооперативи перешкоджають малочисельність українських поселень і великі віддалі між ними. Керівники кооперативи, з патріотичного обов'язку, дотепер працюють безкоштовно. Діловий звіт виявив, що кооператива „Дністер" має вже 369 членів; це досить мало, коли мати на увазі майже десять тисяч українців, що живуть у провінції Вікторія.

Проте за звітний рік є помітні успіхи. Грошовий обіг кооперативи становить понад 60 тисяч фунтів. Придбано чистий прибуток 2.290 фунтів. Багатьом українцям, зокрема дрібним купцям і ремісникам, кооператива „Дністер" допомогла своїми позиками і ґарантіями заснувати або поширити власні підприємства. До нової управи кооперативи „Дністер" увійшли Олекса Булка, Олександер Матіяш, Василь Стельмахів та Іван Кутний.

(Вільне Слово, Торонто).

Чверть-століття Української Кредитові Кооперації в Канаді

В „Новім Шляху" з 1 грудня ц. р. на стор. 8 в дописі із Саскатуну подано: „В лютому 1938, при Філії УНО в Саскатуні, створено першу українську кредитівку в Канаді". В дійсности основні збори кредитівки відбулись 13 лютого, 1939 року.

КАНАДИСЬКІ БАНКИ

В Канаді діє сьогодні вісім чартерованих банків, а це: Montreal, Nova Scotia, Toronto - Dominion, Provinciale, Commerce - Imperial, Royal, Nationale, Mercantile.

Оборотові фонди усіх цих банків разом з днем 30 вересня ц. р. становили суму $19 більйонів 208 мільйонів 225 тисяч. З чого складається майно банків і як їхні фонди були ульоковані показує понижче зіставлення. Суми подані в тисячах долярів.

ПАСИВИ:	
Депозити щадників	$ 8,118,790
Прочі депозити	9,538,530
Інші зобовязання	475,596
Власні фонди:	
Уділовий капітал	276,950
Запасні фонди	798,389
	$19,208,255
АКТИВИ:	
Готівка й золото	$ 2,586,304
Позички	10,085,875
Морґеджі	916,409
Інвестиції	4,887,397
Будинки	272,077
Проче майно	460,193
	$19,208,255

Канадійські банки підлягають строгій урядовій контролі і тому загал має до них велике довіря, мимо того, що власні фонди банків становлять лише 5.6% усіх зобовязань.

WHERE CANADIANS PUT THEIR SAVINGS

	$ millions	%
Chartered Banks	7,625	79.4
Credit Unions	1,335	13.9
Quebec Savings Banks	310	3.2
Trust & Loan Companies (deposits only)	230	2.4
Ontario Savings Offices	75	.8
Post Office Savings	29	.3
Total	9,604	100.0

MANITOBA

The fourteenth annual report (1962) on Co-operation in Manitoba states that "after eliminating duplication it is estimated that over 110,000 individuals in Manitoba belong to one or more co-operative associations or credit union societies. Approximately 50% of these are in urban areas.

CREDIT UNIONS

Official figures for the end of 1961 show 4,697 credit unions in Canada with 2¾ million members (about 15% of total population) and assets over $1½ billion.

ЖІНОЦТВО Й КООПЕРАЦІЯ

Великим недомаганням кооперативного руху на цьому континенті є незвичайно мале заінтересовання жіноцтва кооперацією. Участь жіноцтва в кооперативній діяльності в Канаді є така мала, що жінка на становищі голови, директора або управителя кооперативи є сьогодні великою рідкістю — „білим круком". Дивно це виглядає в країні, де жінки мають рівні права і однакові спромоги з чоловіками, де жінки є членами шкільних і міських рад, навіть мейорами міст, і де жінка є навіть міністром дуже важливого департаменту в федеральному уряді.

Справа участи жіноцтва в діяльності українських споживчих і кредитових кооператив у Канаді мається ще гірше, ніж у загальній канадській кооперації; тут активна членка кооперативи є величезною рідкістю. Чи не є характеристичним явищем, що впродовж сімох років видавання цього кооперативного квартальника лише одна жінка подала до нього статтю про кооперацію („Українська жінка і кредитові спілки" пані Ст. Бубнюк, ред. „Жіночого Світу", у „Самодопомозі" за березень, 1958 р.)!

Чому так мало активного жіноцтва в кооперації? Чому навіть ті жінки — матері і господині — що виявляють велику активність у різногранній громадській праці, не проявляють її у важливій господарській кооперативній ланці?

Деякі наші кооператори мають єдине вияснення цього жалюгідного явища: Не може бути живіщої участи жіноцтва в кооперативному русі, доки переважаюча більшість чоловічих членів кооператив не є активною в цьому русі, а навіть дуже мало розуміє його.

Але це є лише одна з причин. Насправді головною причиною малої активности жіноцтва в кооперації є фальшиве поняття більшости чоловічого кооперативного членства, що кооперація є доменою чоловіків, себто що лише чоловіки мають нею кермувати і в ній домінувати, а жінки можуть виконувати лише підрядну ролю. Таке поняття є вже таким пережитком і непотребом у сучасному світі, як ще недавнє поняття, що політика належить виключно до чоловіків, а до жіноцтва хіба „діти, кухня і церква".

Каже наша народня приповідка, що жінка тримає три угли хати, а чоловік один. Добра матір і дбайлива господиня мусить практично розпоряджатись грошем, що його заробляє її чоловік на утримання сім'ї і на лиху годину. Познайомившись із кооперацією, така жінка може глибоко розуміти вартість кооперативи для сім'ї, як купуватиме в своїй кооперативній крамниці або вкладатиме защаджений гріш у своїй кредитовій кооперативі. Іншими словами, така жінка буде активною в кооперативному русі. Таких жінок кооперація потребує якнайбільше.

На річних зборах Кооперативного Союзу Канади, що відбулись минулого квітня в Вінніпеґу, федеральний секретар цієї установи, д-р А. Ф. Лейдло, підкреслив у свому звіті, що не можна сподіватись сильного розвитку кооператив, зокрема споживчих, поки вони не матимуть активних членок, що могли б бути директорами і членами працівного кооперативного персоналу.

Наші передові жінки, що працюють для піднесення культурного рівня та національної і громадської свідомости нашого жіноцтва, зробили б цьому жіноцтву велику прислугу, якби заохочували його до живої участи в кооперативному русі. А в цьому ділі ці наші громадські діячки можуть зробити більше, ніж найздібніші кооперативні організатори.

SAVINGS

Credit Unions encourage people to be thrifty and save. In many cases every member of the family saves.

Credit Union savings are built up with regular deposits often with small amounts that might not be saved.

Микола Одайський — директором Манітобського Кооперативно-кредитового Товариства.

На зборах Манітобського Кооп.-кредитового Т-ва, округи число 1, Вінніпеґ, що відбулись в домівці Т-ва, 191 Прованше Ст. Боніфас, ввечорі 10 грудня ц. р. вибрано пять директорів на чергову каденцію — двох на три роки, одного на два оки і двох на один рік. Їхні імена: Микола Одайський, Карпатія; Дон Вуд, Кредитівка Кооператорів; Павло Кенвей, Кред. „Голи Кросс"; Берт Ґлейвен, Кред. Гайлайн; Скат Борґфорд, Мешканева Кооператива.

Кооп. Кред. Т-во — це центральний банк для кредитівок. Його дирекція складається з 15 осіб, в тім сімох з Вінніпеґу. В зборах взяло участь 29 делеґатів — 19 від кредитових спілок, а 10 від кооператив. Крім Карпатії жадна інша українська кредитівка не мала делеґата на зборах — хоч усіх наших кредитівок є девять в цій окрузі. Шкода, що в проводі наших кредитівок так мало зацікавлення загально-громадськими справами.

Більше слухай — менше говори

Природа обдарувала нас двома ушима і двома очима а лише одним язиком; це тому, щоб ми більше слухали і бачили а менше говорили.

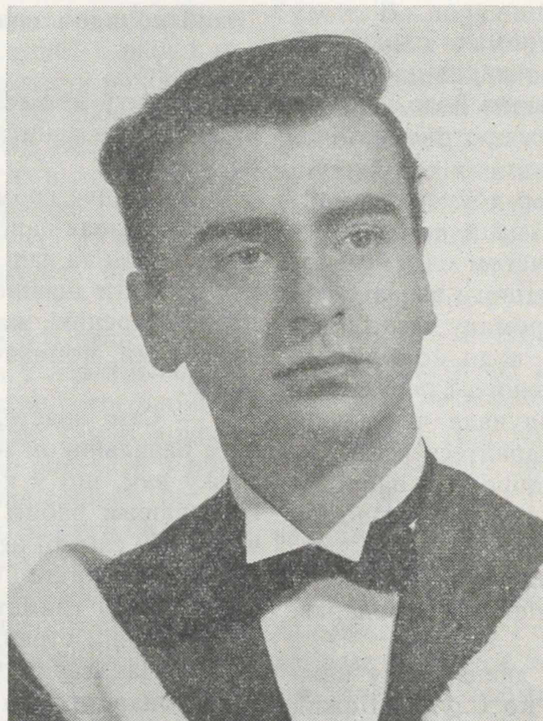
(Сократ)

Від моря до моря

Канадійський трансконтинентальний шлях — від океану до океану довгий на 4,500 миль.

People in all walks of life are proving they can work together to manage their own financial affairs in Credit Unions.

Отримали стипендію Карпатії на Відділі Славістики МАНІТОБСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Син Дмитра і Марії, Любомир Борис Жила отримав стипендію на весні 1962 $100 в шкільнім році 1960/61. Він також закінчив Відділ Політичних Наук і дальше поглиблює студії, щоб отримати диплом. Має намір студіювати право. Любомир прибув до Канади з родичами 1949 року. Тимчасово він учителює у Фішер Бренч.

П-на Оксана Башук отримала стипендію $100 за шкільний рік 1961/62. Вона студіює на Відділі Політичних Наук, який закінчить 1963 року.

* * *

Обоїм стипендіятам бажаємо много успіхів в дальших студіях та в їхній життєвій карєрі.

ЧИ ВИ ВІРИТЕ В КООПЕРАЦІЮ?

Людей, що не вірять в Бога, звемо атеїстами. Та згідно зі св. Письмом, „лож рече" той, хто каже, що вірить в Бога а ближнього свого ненавидить, а ми додали би — хто свого брата ошукує, очернює, використовує...

В щоденному житті можна зауважити багато атеїзму з того приводу, що люди шукають забагато особистої користи при всякій нагоді.

Кооперація спірається на християнських засадах. Ці засади на ділі здорові і моральні. Ті члени, які вживають послуг кооперативи, користають на цьому. Та ніхто з членів не повинен мати особистої користи в кооперативі коштом других членів. Лише тоді особистий інтерес кожного члена може мати місце в кооперативі, коли решта членів в такий самий спосіб користає. Отже член не може ніколи видвигати на перше місце свого особистого інтересу.

Хоч не всі члени так розуміють кооперацію, бо не все найкращі люди рвуться до проводу, та все одно мусимо признати, що кооперативна система краща від других, саме тому що в ній є отой елемент взаємної допомоги. Кооператори свідомі того, що найкращий спосіб помогти собі — це також другим помагати.

Сьогодні вже й країни починають між собою кооперувати: багатші країни несуть поміч біднішим — дарами, позичками й тим, що висилають до них досвідчених кооператорів, щоб освідомляли кооперативно народ і помагали закладати кооперативи чи кредитівки.

На закінчення: вибирайте до проводу в кооперативах і кредитівках людей спосібних і морально здорових, які зможуть — після християнської моралі — творити спільне добро для кооперативної родини.

Порада для Вкладників

Ощадностеві бонди канадійського уряду — це безпечний вклад, який часто приносить також добрі відсотки. До таких належав також останній випуск, що закінчився успішно 15 листопада ц. р. За посередництвом Карпатії 39 членів закупили цих бондів на суму $72,050. Завідує цією ділянкою в Карпатії п. Іван Шкварчук.

Преса мусить мати свободу сказати все, щоб деякі люди не мали свободи робити все.

(Луї Тернуар).

Дипльомат — це людина, що все памятає день уродин женщини; але не її вік.

(Роберт Фрост).

Пані Леся Борис — працює в Карпатії як касир і машиністка від 9 березня, 1962 року. Малою дівчинкою прибула Леся до Канади з родичами 1948 року. Тут у Вінніпеґу вчащала до Школи св. Николая, а пізніше до середньої Школи Ст. Джанс, де також брала комерційний курс. Вона замужня від 1960 року. Іван і Леся Бориси мають однорічного синка Богданчика.

КООПЕРАТИВНА ФІЛОСОФІЯ: Рівне ставлення до всіх членів — привілеїв чи особистих користей для нікого.

Юрій Федькович

Фармазони

Пішли всі до канцелярії, а тим часом громада сходилась. У канцелярії вже довгий час був комісар: закликав цього або того господаря до себе в середину, переглядав його книжку, випитував дещо у присяжних і тягнув із них протоколи, а нарешті вийшов до громади і каже:

— Громадо! Ваш начальник і ваш писар допустились великого ошуканства. За це, поки вийде більша комісія, береться їх обох під арешт у місто, а ви тим часом маєте слухати пана присяжноро Івана Правдарюка, як вашого начальника. А ви, Іване Правдарюку, маєте провадити громаду чесно й законно, як цісарське і краєве право велить, а до помочі даю вам Василя Нестерюка, як чоловіка письменного і розумного. Срібнарівська громада дуже збідніла і підупала через свій нерозум і свою ледачність: тому обида старайтеся всіми силами і по божому сумлінні на правильну дорогу її напровадити, а цісарський і краєвий уряди дадуть вам всяку поміч, якої вам треба буде.

Оттак сказавши, поїхав комісар. Жандарі наложили на війта і писаря ланцюжки і попровадили в місто. А Правдарюк каже до громади:

— Панове громадо! Сьогодні робітня днина, тому кожний хай іде до своєї роботи, а в неділю, по Службі Божій, маєте всі тут зійтися на наказ і пораду. Я йду до пан-отця і буду просити, щоб також був ласкавий прийти до нас у неділю. З Богом же тепер до роботи, господарі, і щоб мені ніхто в корчму не повернув, бо буде караний!

Так і розійшлися всі.

— Це біда — казали пияниці.

— Ба, це добре — казали фармазони. — Якби це вже давно так, то не було б такої нужди в селі і Срібнарів був би сьогодні, як яке німецьке містечко.

ПЯТИЙ РОЗДІЛ

Який порядок заводить Іван Правдарюк у селі і що з того вийшло.

У святу неділеньку по Службі Божій зійшлася вся громада таки на цвинтарі біля церкви, а Правдарюк так промовив до них:

— Панове громадо! Самі ми чули недавно, як цісарський комісар назвав нашу громаду ледачою, пияцькою, підупалою. А ми мусіли на наш сором мовчати, бо він правду казав. Тепер мусить бути інакше. Бо як так далі було б, то чекають нас торби старецькі, жде нас те, що будемо вічними жидівськими наймитами, попихачами — ми, і наші жінки, і наші діти нещасні.

— Самі знаєте, як несподівано це сталось, що мене вашим начальником настановили. Але коли вже так сталось, то скажу вам, що я хочу правдивим вашим начальником бути, а не вашим рабом або жидівським послугачем. У своїй начальській службі не знаю я ні брата, ні свата, ні кума, ні сусідів, а знаю лише Господа Бога, своє сумління і цісарські закони. Цього триматись буду по такій правді, по якій я хочу на Христовім страшнім судищі оправдатись.

— Начальник у громаді значить стільки, що господар у господарстві, що батько своїм дітям. А як той батько затратить свою душу на віки вічні дияволові і пеклу, котрий свої діти не тримає в руках, це не доводить до доброго, а ще тим більше недбалий і поблажливий начальник. Лукавство значить стільки, що олій на вогонь або смола на пекло. Проти лукавства треба залізної волі і немилосердної суворости, бо як каже приповідка: „На круте дерево — крутий клин, на гірку хворобу — гіркий полин. „Так і я думаю начальству-

Манітобські Кредитівки не хочуть федеральної контролі

Створена федеральним урядом Королівська Комісія Портера для справ розгляду банківництва і фінансів у Канаді була в першій половині квітня в Вінінпеґу. Вона переслухала багато звернень і рекомендацій манітобських банкових та інших фінансових установ. Тому що ця комісія займається також справами кооперативних кредитових спілок. Ліга Кредитових Спілок Манітоби (Кредит Юніон Ліґ ов Манитоба) і Кооперативний Кредитовий Союз Манітоби (Кооператив Кредит Сосаєти оф Манитоба) вислали комісії спільне звернення (бріф) у справі кредитових спілок.

Між іншим, відмічено в цьому зверненні, що кредитові спілки в цій провінції хочуть надалі оставатись під юрисдикцією провінціяльного уряду, з якої вони є зовсім задоволені, а тому не хочуть жадної юрисдикції федерального уряду над собою. У зверненні висловлено побоювання, що якби кредитівки знайшлись під федеральною урядовою контролею, то наражувались би на урядові нерозважні позичкові обмеження. А цього не бажає членство кредитових спілок.

Ліга Кредитових Спілок і Кооп. Кред. Союз репрезентують около 90 відсотків кредитівок у Манітобі.

Тут говорить Форт Віліям...

Другий рік вже видає Українська Кредитівка у Форт Віліям свій Бюлетень. Перед нами останній примірник ч. 7 з дати 23 грудня, 1962, видане мімеографічно на 4 сторінки в українській і англійській мовах.

В передовиці „Під Новий Рік" подано огляд кредитівок — усіх 31 — в тій окрузі, а дальше заклик до членства брати активну участь в зборах. М. і. на увагу заслугує уривок: „Коли Ви маєте своє конто в банку, то він вас на свої збори не кличе, навіть коли Ви маєте в ньому сто тисяч долярів". В іншому місці сказано тамже: „Одна справа бути членом кредитової спілки, але зовсім щось другого є служити своїм часом і трудом, своїм знанням, своїми здібностями. Фактичну і моральну відповідальність за успіхи і неуспіхи кредитової спілки понесуть не лише люди вибрані до її керівних органів, але в рівній мірі також усі її члени".

Вкінці ще одна цінна увага навіть для деяких більших наших кредитівок чи кооператив: **„усі члени рівні у своїх правах і обов'язках"**. (В нашій кооперації часто можна зауважити, що деяким членам в проводі здається, що вони мають якісь особливші привілеї чи права).

Замітка: Ще у квітні 1949 року звертався до мене по інформації в справі заложення кредитівки в місцевості д-р Микола Кушпета. Організаційний комітет отримав чартер з датою 30 серпня 1949 року. Основні збори, які я помагав перевести, відбулись 2 жовтня того ж року. Всеч. о. Ярослав Чиж був першим головою дирекції а інж. Роман Горний секретарем. Приємно почути, що кредитівка зберігає кооперативні правила і дбає про освідомлення членів, бо це є запорукою успішного розвою.

В. Т.

ХРИСТИЯНСТВО І КОМУНА

Місіонар Кирило Гонт з Вінніпеґу, що перебув 17 років в Китаю, закінчуючи свої думки про комуну сказав: „мусимо бути так відданими для християнства, як вони (китайські комуністи) для комуни. Мусить це бути всеціло. Маємо вірити в нього, практикувати в щоденному житті і вмірати за нього так як вони за комунізм".

Цитуємо повищий вислаз тому, що кооперація базується на християнстві і слова ті відносяться й до нас.

Спостереження: Якщо принагідно побачите, що чоловік отвирає двері автомобіля для женщини, можете безпечно закладатись, що це не його жінка.

вати, аж поки не побачу, що ви опамятались, що ви схаменулись, що ви відвернулись від тієї вічної пропасті, над якою зависли. Слухайте ж тепер уважно, що вам скажу, щоб опісля не казали, що не чули мого наказу. А мій наказ такий:

Поперше: Кожної неділі і кожного свята кожний господар має бути з усією своєю челяддю на Службі Божій і на Вечірні. Дома можуть остатись лише діти до шість років і одна старша особа для нагляду над домом. Хто цього наказу не послухає, за тим посилати буду. А як хто з вас скаже, що я не маю права до церкви силою гонити, то я лише скажу, що маю право кожного господаря і громадянина покликати, і то там, де хочу. Отже я хочу в неділі і свята коло церкви святої наказ вам давати, а тому кожний мусить приходити до церкви.

Подруге: Чи то в неділю, чи в свято, чи в будень, і чи то в зимі, чи в літі, корчми мають замикатись у девятій годині ввечір. Кого знайду в корчмі по девятій годині, того пішлю до арешту, а другої днини буду гостро карати. Також другий присяжний і обидва поліціянти мають право виганяти з корчем кожного по девятій годині, а хто їм противився би, то це було б однаково, як мені самому. Цього наказу буду так гостро триматись і його пильнувати, що якби громада супротивлялась і в девятій годині не хотіла з корчми вийти, я жандармів із міста на поміч покличу. А громада опісля мусіла б їх оплачувати, тому що вони безплатно не ходять. Уважайте ж, громадо!

— А щоб ви не думали, що я лише так собі говорю, щоб говорилось, то я вам кажу і даю знати осьцо: Я найми старі хати Василя Нестерюка і випорядив їх як арешти, з ґратами, з замками, з зализом. Там також громадська вартівня буде. Щонеділі і свята будуть у ній обидва поліціянти, а завжди один у будень. Вони мають право уважати на корчми, на вогонь, на чистоту і порядок у селі. Від сьогоднішньої днини наставляю поліціянтами Семена Нарівняка й Івана Василика (обидва вони були фармазонами). Маєте їх у службі слухати, якби мене самого. А ви обидва слухайте: Тяжкий обовязок кладу на вас, але за це добру заплату від громади діставати будете. Бо порядний поліціянт заслуговує на неї. Без доброї поліції нема ні порядку, ні безпеки в селі, а доброї поліції нема без доброї заплати. На поліціянтів вибирається порядних, розумних, тверезих, жвавих і сумлінних, а при тому дерських людей, щоб не вони пяниць, але пяниці їх боялись. А таким поліціянтам варта і треба порядно заплатити. Правда, що сміття, дурачків, неробів, лайдаків можна б знайти за дешеву ціну. Але з таких міг би бути вдоволений лише такий начальник, що бувби такий самий, як вони і якому булоб байдуже добро громади.

— Отже маєте від мене ці два накази. Від сьогодні за тиждень маєте тут до дальшого наказу бути і не ждіть, щоб я за вами посилав! Тепер із Богом, панове громадо!

Ось так говорив Іван Правдарюк до громади, аж тут виступив пан-отець духовний, що ще давніше прийшов був:

— Любі діти! Цей наказ нового вашого начальника буде вам здаватись гострий, але він дуже потрібний. Якби були попередні начальники так поступали, то не були б ви такі нещасні й бідні, як тепер. Дякуйте ж Богові, що такого начальника дістали і слухайте його, як діти батька доброго, бо він вам гаразду, а не зла бажає. Христос, Син Божий, сам казав начальства слухати і Він благословитиме та дасть вам силу до доброго, хоч зразу воно прикро здаватись буде. Слухайте ж, любі, слухайте ж, а скоро самі побачите, що це на добро виходить.

Ось так промовляв пан-отець і згодом громада розійшлась.

Тієї неділі не було в корчмі навіть половини тих людей, що звичайно бували передше. Гершко Смок, як це побачив,

НОВЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО В ВІННІПЕҐУ

Під фірмою **Canadian Meat Products** почала з днем 1 грудня ц. р. діяльність нова українська фірма. Це спілка чотирьох громадян, які перекупили бувшу фабрику мясних виробів п. н. **Superior Sausage**, та яка в травні ц. р. припинила виробництво.

Головою дирекції і головним управителем нової спілки є п. Андрій Магрель, його заступником і начальником відділу продукції є п. Мартин Пясецький, а функцію секретаря-скарбника сповняє п. Сергій Новосад. До дирекції входить також п. Пилип Олексів, який добре обзнайомлений з минулим цієї мясної фабрики а це дає запоруку, що нова фірма скоро розвинеться і внедовзі поширить ринок збуту.

Підприємство міститься під числом 441 Кінґ Стріт і вже сьогодні працює в нім 4 помічних робітників. Завдатком на успіх є також та обставина, що спілка стала власником фабричного будинку й модерного виряду для продукції різних родів мясив.

Від Редакції Самодопомоги складаємо нашим підприємцям щирі побажання.

ФІНАНСОВИЙ СТАН АЩАДНО-КРЕДИТОВОЇ СПІЛКИ „КАРПАТІЯ"

30 листопада 1962

АКТИВИ:

Готівка і бонди	$ 422,581
Позички	1,673,217
Устаткування і проче	5,686
	$2,101,484

ПАСИВИ:

Уділовий капітал	$1,655,350
Депозити	281,438
Запасні фонди і надвишка	164,696
	$2,101,484

КАСОВЕ ПОГОТІВЛЯ

Манітобський уряд згл. директор Кооперативних Послуг при Департаменті Рільництва, якому кооперативи і кредитівки в цій провінції підлягають, поручає щоб касове поготівля в кредитівках становило 25—35% білянсової суми. А поготівля — це готівка і бонди, які легко можна виміняти на готівку.

Касове поготівля в фінансових установах потрібне на те, щоб в разі наглого і непередбаченого випадку можна було виплачувати депозиторам, повірені цим установам ощадности.

Карпатія, як видно з повищого зіставлення оборотових фондів, має з кінцем листопада 1962 року $422,581, то є 20.1% касового поготівля.

Королівська Комісія для Банків і Фінансів предкладала урядові свої звіти останній раз ще в 1933 році. В тій порі — тридцять років тому — не мала ще кредитова кооперація в Канаді великого значення.

НАШ ПОМЯНИК

В 1962 році відійшли від нас у вічність:

Богдан Чубенко, 3 січня.
Степан Попович, 16 січня.
Михайло Батіг, 18 січня.
Петро Мантина, 3 лютого.
Гелен Галайко, 20 лютого.
Фред Дубас, 6 березня.
Едвард Дереворіз, 12 квітня.
Петро Черній, 29 квітня.
Олексій Ткаченко, 19 травня.
Себастіян Гуменюк, 20 червня.
Олекса Заєць, 5 липня.
Іван Годованець, 1 серпня.
Ярослав Бабій, 17 листопада.
Михайло Мудрик, 14 грудня.

ВІЧНА ЇМ ПАМЯТЬ!

так таки тієї неділі вмер і його вивезли до міста на окопище. Не міг, сирота, таких порядків витримати і помер.

Але Іван Правдарюк, що сказав, те й зробив. Не зважаючи на Гершкову смерть, ні на клопіт других корчмарів, що лаяли, плювали і скаргами грозили та хто зна якими судовими процесами — кожної днини, чи в будень, чи в неділю або свято, мусіли корчми в девятій годині вечора замикатись. Правдарюк самий до півночі пильнував, щоб не покортіло кого другий раз у корчму вернутись. Але, мабуть, нікого не кортіло, бо девять пяниць вже в арешті перебували, а двом або трьом, що пробували бунтувати громаду проти нової постанови, з тяжкою бідою вдалось уникнути кари. Правдарюк хотів їх відразу до суду відставити і з трудом громада їх випросила. Так було лише того оного вечора. На другий день всі ці пяниці йому дякували.

— О, святилась би йому та мудра голова! — казали. — Сьогодні і здорові ми, і охочі до роботи, і грошей не потратили, як то бувало, що другої днини годі було й голову піднести від пустого корчмарського болота і дурману проклятого.

ШОСТИЙ РОЗДІЛ

Що діється в другу неділю в славному селі Срібнарові?

Другої неділі було повно народу в церкві, і то так, що третя частина навіть не мала де поміститись, не то що. Пан-отець промовив по Службі Божій до громади:

— Православні християни! Бачите, любі, як то мило й любо Богу молитись і Йому вкупі служити. Не здається вам, що Дух святий над вами всіми взноситься і вас на крилах своїх до Отця небесного підносить? Не краще так, ніж по корчмах валятись і чортові служити? Бо корчма є церква диявола, де лише йому служать і його призивають. А той ворог людського роду до чого людину приведе? До крайнього убозтва, до довгів, до злодійства, вбивства, криміналу, шибениці, а що найгірше — до розпуки серця, душі, сумління. А та розпука сто разів гірша смерти й шибениці, бо вона є пеклом на цій землі, вона є вічною отрутою нашої душі, во**на є вогнем незгасающим! І чи ж** не мусить пяницю, раніше або пізніше, а чим пізніше, тим гірше, та пекельна розпука огорнути, як лише подумає собі, що через одно корчмарське болото і через одну корчмарську паскуду жінка його в поневірку, і діти його голі, голодні, невдіті і неогріті, і поле не його, і хата не його, бо за довги вже є в корчмарських зубах? О, покайтесь, люди, покайтесь! Опамятайтесь, поки ще час, бо опісля вже буде запізно! Як про себе самих не дбаєте, то хоч змилуйтесь над дітьми вашими невинними, бо завтра може доведеться їм із жебрачими торбами чужих собак дражнити, бо може завтра будуть їм чужі собаки ніжки калічити. І чи ні? Корчмар, що забере все за довги і за горілку, не буде милосердитись над сиротами вашими бідними, але взимі, під час найлютішого морозу, не дасть їм навіть приступити до своєї хати, щоб зморожені ручки погріли. А за вашу кров і за ваші гроші корчмар буде сам у пишних дворах і покоях мешкати та вами, голими і голодними рабами, послуговуватись гірше, ніж ті чорти грішниками в пеклі!

Ось так пан-отець духовний промовляв і неодному сльози як горох по лиці покотились. А як вийшла громада надвір і стала до наказу, то Іван Правдарюк так до неї промовляв:

— Панове громадо! Прийшло письмо від уряду, щоб конечно школу запровадити, хоч що там не булоб. Прийшло запитання до війта, чи маємо вже громадський шпихлір і що ми думаємо робити, щоб касу позичкову в нас запровадити. Як же кажете, громадо?

— А нам же школи навіщо? — закричало кілька голосів. — Обходились ми досі без школи, то можемо й далі.

— Вони нас не питають, чи нам її треба, а кажуть, щоб була, бо дадуть нам екзекуцію — каже Правдарюк.

Якби...

Льояльність — це найбільш необхідна чеснота доброго кооператора. Якщо Карпатія чи якась інша кредитівка або кооператива робить добрий поступ, це доказ що вона має добрий провід і тоді люди до неї горнуться й піддержують її. Та нераз буває й таке, що приходить член й не-член й заявляє: „Я міг би дістати позичку й деінде, але шкода платити комусь другому відсотки — чому не своїм?" В більшості заява така не щира, бо в нашім випадку — канцелярія кредитівки міститься в тім-же льокалі, що й кооператива „Калина", яка тридцять три роки дає добру обслугу членам. А все ж таки навіть нераз „добрі" члени замість набути одну річ або другу в своїй кооперативі, купують деінде і то нераз за менше вигідну ціну, чим у „своїй" кооперативі. В додатку не бракувало випадків, де член затягнув позику в Карпатії, щоб заплатити за телевізор чи холодільник в іншій крамниці.

Якби так у нас було ясніше зрозуміння основ, на яких кооперація спирається, то тоді напевно ми мали б членську льояльність до своїх кооперативних установ і торги „Калини", замість рік-річно зменшуватись — постійно зростали б а оборотові фонди Карпатії принайменше втроє пішли б угору. Чи не так? Що Ви, про це думаєте, читачу?

Кооператива є така як її члени, а провід її є такий, на який члени заслуговують — після засади: усі за одного — один за усіх!

КУПУЙТЕ КООПЕРАТИВНІ БОНДИ

Гуртівня — ФЕДЕРАТИВНИЙ КООПЕРАТИВНИЙ СОЮЗ — має на продаж новий випуск КООПЕРАТИВНИХ БОНДІВ НА СУМУ ДЕСЯТЬ МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ, які приносять **6 процент річного доходу.**

Речинець бондів 15 років а ціль — придбати потрібні фонди на оборотовий капітал як рівнож створити фонди на позички для членів-кооператив, які потребують грошей на поширення своєї діяльности.

В канцелярії Української Кооперативи „Калина", 862 Мейн Ст., Вінніпеґ, можете отримати ближчі інформації про цю корисну інвестицію і закупити кооперативні бонди на довільну суму — $50, $100, $500 і більше.

Coming together is a beginning; keeping together is progress; working together is success.

—Henry Ford.

ДАНІ ПРО КООПЕРАЦІЮ В КАНАДІ

Інформаційний Відділ Федерального Міністерства Аґрикультури подає, на підставі зібраних даних, що 1960 року було в Канаді 7,548 кооператив, а саме: 4,667 кредитових, 1,936 збуту й купівлі, 865 кооператив послуги і 80 рибальчих.

Членів цих всіх кооператив було 4 мільйони і около 153 тисячі, в тому 2 мільйони і около 545 тисяч у кредитових спілках.

Активи кредитових спілок виносили один більйон і 300 мільйонів долярів, а всіх інших кооператив один більйон і 400 мільйонів долярів.

10 кооперативних гуртівень (голсейлс) обслуговували кооперативи збуту й купівлі.

Від 1940 до 1960 року число кредитових спілок збільшилось учетверо, членства удванадцятеро, а активи збільшились 52 рази.

Провінція Квебек веде перед у кредитовій кооперації: третина кредитівок, половина членства і поверх 60 відсотків майна кредитівок припадають на ту провінцію.

Від 1949 року кредитові спілки є вже в усіх 10 провінціях Канади.

— То ж добре –- каже Семко Маланюк, найбільший пянюга в селі. — Школа, як школа, але пощо нам ще шпихліра?

А не дай Боже голоду, хто тебе з цілим домом годувати буде — Мортко Більбах або Мошко Гулис? — запитав Правдарюк.

— Ба, хай вони бліх годують, а не мене — аж закричав Маланюк. — Це вже правда, що шпихлір придавсь би, бо за голод ніхто не може ручити. А позичкова каса здалась би ще більше, бо жиди вже почали собі такі проценти правити, як сама істина. А навіть вже не хочуть більше давати. А тут податки тиснуть, а тут не одно... Василь Нестерюк читав нам іноді не одно про шпихлірі і про позичкові скриньки, і то все мудро й розумно... Але звідки грошей взяти? А на початок гроша конечно треба, бо без цього не обійдеться.

— А скільки, на твою думку, треба гроша на початок? — питає Правдарюк.

— А вже ж — каже Маланюк — треба би на будинок і на асекурацію найменше дві тисячі. Тепер же треба б на школу що-найменше три тисячі, отже вже є пять тисяч. На позичкову скарбону також треба б три тисячі, щоб зробити початок. Отже маємо вісім тисяч. А далі, як самі бачите, треба й про цей дім божий подумати, бо вже крізь дах починає чуріти, як крізь решето, і дзвіниця похилилась — і одно, і друге! Я рахую на це також дві тисячі. Отже треба вже десять тисяч, а звідки їх узяти? Бійтесь Бога! Чи хочете, щоб ми в світ пішли?! Що таке хочете зробити нам?

— Я не кажу, Семку, щоб ви світ ловили — каже Правдарюк поважно і спокійно. — Я лише хочу, щоб ви вислухали мене, бо і я знаю дещо рахувати, а не лише ви. Отже вислухайте мій рахунок. А слухайте добре і вважайте. Це є так:

Маємо в році 52 неділі. Припустім, що кожної неділі пропе господар у корчмі 30 крейцарів, а це винесе за цілий рік 15 р. 60 кр. Тепер возьмім 20 свят у році, що не припадають на неділі, також по 30 кр., то винесе 6 р. Тепер — Великдень, Різдво, празник у році, найменше по 3 р., це робить 9 р. Тепер — випаде кожному господареві в році найменше одна оруда: чи то христини, чи весілля, чи похорон, на таку оруду я рахую лише 6 р. Тепер — пє собі господар у кожний будень вранці за 2 кр., а ввечері за 2 кр. горілки, буднів маємо в році 290, то винесе на рік — 11 р. 60 кр. Але тепер і в жінки така душа, і вона думає собі: Коли чоловік може випити вранці і ввечері по порції горілки, то можу і я. Це робить на рік також — 11 р. 60 кр. Разом — це робить на рік 59 р. 80 кр. Отже майже 60 ринських.

З КОНФЕРЕНЦІЇ КООПЕРАТИВНОГО СОЮЗУ КАНАДИ

У квітні ц. р. відбулась у Вінніпеґу річна конференція Кооперативного Союзу Канади (Кооперейтив Юніон Оф Кенада, КЮК).

Цей Кооперативний Союз є всекрайовою освітньо - організаційною установою, що дбає про піднесення кооперативної освіти та організаційного розвитку кооперації в Канаді. Його двійником у франко-мовній Канаді є „Ле Консел Канадіен де ля Кооперасіон".

До Союзу, що був створений 1909 року, належать кооперативні союзи в вісьмох провінціях Канади, а також міжпровінціяльні кооперативні кредитові, фабричні і торговельні організації. КЮК і франко-мовний Кооп. Союз є членами Інтернаціонального Кооперативного Альянсу з осідком у британській столиці, Лондоні. КЮК об'єднує около мільйона кооперативних членів.

На конференції в Вінніпеґу репрезентували цих членів поверх 200 делеґатів. Обговорювано різні проблеми у зв'язку з дальшою розбудовою кооперативного руху.

Недоліками кооперативних організацій, твердив секретар КЮК, д-р А. Ф. Лейдло, є незадовільний кооперативний вишкіл директорів кооператив і нестача кваліфікованого кооперативного працівного персоналу. Також кооперація відчуває брак людей з вищою освітою. Конечно треба розвинути акцію коротких вишкільних курсів для кооперативних директорів, управителів і працівників. Західній Кооперативний Каледж, що створився в Саскатуні, при фінансовій допомозі кооператив у чотирьох західніх провінціях, дещо направить ситуацію. Але кооперативи Східньої Канади також повинні подбати про створення такої кооперативної колеґії в свому терені.

Найдовше застановлялась конференція над проблемою малих фарм, що їм грозить загладою механізоване сільське господарство і сучасна технологічна революція. Мала фарма стає пережитком, а врятувати її від загибелі може лише кооперативна акція — твердив економіст д-р Дж. С. Джилсон із Манітобського університету. З кооперативного способу сільського господарювання дрібні фармері вже сьогодні можуть і повинні користати. Але лихо в цьому, що вони є надто індивідуалістичні і рідко йдуть на добросусідську співпрацю з іншими такими фармерами. За цей індивідуалізм дрібний фармер вже сьогодні дуже дорого платить, а завтра може заплатити втратою всього свого господарства. Президент КЮК Ралф С. Стейпелс зазначив, що проблема дрібного фармерства вимагає акції уряду, але пропозиції конференції КЮК для кооперативного розвитку багато поліпшили б положення дрібних фармерів, якби вони ті пропозиції прийняли. Конференція розглянула цю фармерську проблему з соціяльного, фінансового, торгівельного і постачального боків, зокрема потребу розбудови кооператив фармерської машинерії і різних кооперативних послуг та заохочування фармерів до кооперативного фармерування.

З книги протоколів

Тринадцяті річні загальні збори Української Кооперативи „Калина" відбулись 13 грудня 1943 року в залі УНО під числом 197 Юклид вулиці. Присутних було 20 членів. Зборами проводив Онуфрій Рубич.

——x——

Українська Інвестиційна Спілка

Кілька років тому зорганізували українці в Монтреалі інвестиційну спілку Прут. На загальних зборах 15 липня ц. р. виявив звіт майно спілки в сумі $7,306.33. Фонди інвестовані в більшості в акціях гірничої спілки „Контінентел Титаніюм Корпорейшен". Головою спілкки — інж. Й. Роніш.

——x——

50-літний Ювилей української установи

„Провидіння" — українська громадсько - обезпеченева установа, заснована 1912 року обходила 50-річчя своєї діяльности 30 вересня ц. р. З кінцем серпня 1962 мало Провидіння 16,081 членів та $4,417,177.00 майна.

(Свобода, 2 жовтня, 1962).

——x——

Молитва перед зборами

„Дай нам, Боже, — як сторожам членських ощадностей — знання, відваги й витривалости — переводити всі наші ухвали і рішення на користь членів нашої установи й добра українського загалу".

——x——

В ресторані: Якщо ти дотепер ще не знаєш, то скоро переконаєшся, що чим більше людина в розмові тебе зацікавлює, тим менше можна їй вірити.

——x——

З кооперативного світу

Централя кредитових спілок в Лайма, столиці Перу в Полудневій Америці, одержала позичку в сумі одного мільйона долярів з Обєднання для Поступу Латинської Америки, яке започаткував през. Кеннеді.

Кредитову кооперацію в Перу започаткувало 23 індіян в 1955 році, а сьогодні начисляється там 210 кредитових кооператив.

КОЛИСЬ А СЬОГОДНІ. . .

Жив собі колись чоловік спокійно на фармі чи то і в місті далеко від міського гамору й шуму й дуже не любив ходити по різних урядах і агенціях за всякими орудками.

Одного разу подумав він собі: якби то було гарно і любо якби так усі справи можна було полагоджувати без клопоту в одному місці. Підслухали це добрі люди, дещо над тим застановились і стали пробувати влекшити життя людям в цілій нашій громаді. Не мусить вже сьогодні наш чоловік ходити по різних вулицях і закутках — в „Калині" не одну а десятки орудок годен він полагодити скорше й задовільно. Навіть асекурацію на хату або автомобіль чи інші речі може він сьогодні вже вибрати в „Калині". Не вірите? Переконайтесь. Як не маєте часу зайти — викличте на телефон Пилипа Семаку. Накрутіть: **JU 6-1223.** Він вам радо й докладно про все розповість.

CREDIT UNION ANNUAL MEETINGS ARE IMPORTANT . . .
Make Sure to Attend

It is easier to fight for one's principles than to live up to them.

Democracy must be reborn every generation, and education should be the midwife. *John Dewey.*

It matters not how long we live, but how. *Bailey.*

Behaviour is a mirror in which everyone displays his image. *Goethe.*

COMMITTEE: A group of the unfit, appointed by the unwilling, to do the unnecessary.

Don't rob your family of things that they need, Borrow from Carpathia and of worry you'll be freed.

To own your own home, is better than paying rent, We'll make you a loan for this special event—buying a home.

We are always ready to do all we can, to make you an active member in our Carpathia savings plan.

Co-operation is the means by which free men solve problems or tackle jobs too big for the individual.

САМОДОПОМОГА
SELF - HELP
Виходить квартально, видає Кред. Спілка „Карпатія".
Редагує: Колегія
Адреса:
SAMODOPOMOHA
862 Main St., Winnipeg 4, Man.

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man.